

N. 98 — 1917

[C - 98/12655]

16 JULI 1998. — Ministerieel besluit tot wijziging van de artikelen 77 en 80 van het ministerieel besluit van 26 november 1991 houdende de toepassingsregelen van de werkloosheidsreglementering (1)

De Minister van Tewerkstelling en Arbeid,

Gelet op de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, inzonderheid op artikel 7, gewijzigd bij de wetten van 14 juli 1951, 14 februari 1961, 16 april 1963, 11 januari 1967, 10 oktober 1967, de koninklijke besluiten nr. 13 van 11 oktober 1978 en nr. 28 van 24 maart 1982, de wetten van 22 januari 1985, 30 december 1988, 26 juni 1992 en 30 maart 1994, het koninklijk besluit van 14 november 1996 en de wetten van 13 maart 1997 en 13 februari 1998;

Gelet op het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering, inzonderheid op artikel 132;

Gelet op het ministerieel besluit van 26 november 1991 houdende de toepassingsregelen van de werkloosheidsreglementering, inzonderheid op de artikelen 77 en 80;

Gelet op het advies van het beheerscomité van de Rijksdienst voor arbeidsvoorziening;

Gelet op het advies van de Inspecteur van Financiën, gegeven op 9 juli 1998;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op artikel 3, § 1, gewijzigd bij de wet van 4 juli 1989;

Gelet op de dringende noodzakelijkheid, gemotiveerd door het feit dat de huidige bepalingen betreffende de overgang van de werkloze naar een andere uitbetalingsinstelling voor werkloosheidsuitkeringen, zowel voor de werklozen als voor de uitbetalingsinstellingen, een juridische onzekerheid in het leven roept waaraan zonder verwijl moet verholpen worden,

Besluit :

Artikel 1. Artikel 77 van het ministerieel besluit van 26 november 1991 houdende de toepassingsregelen van het werkloosheidsreglementering wordt vervangen door de volgende bepalingen :

« Art. 77. De werkloze kan van uitbetalingsinstelling veranderen op voorwaarde dat hij bij de afgevendende uitbetalingsinstelling geen schuld heeft voortvloeiende uit de toepassing van de werkloosheidsreglementering, gelet op de door het werkloosheidsbureau verworpen of uitgeschakelde uitgaven.

In afwijking van het vorige lid wordt de overgang van de werkloze, die een schuld heeft tegenover de afgevendende uitbetalingsinstelling, toegestaan indien één van de volgende voorwaarden is vervuld:

1° de totale schuld van de werkloze tegenover de afgevendende uitbetalingsinstelling bedraagt minder dan 1.000 F;

2° de afgevendende uitbetalingsinstelling heeft de betaling van de schuld niet gevorderd van de werkloze voor de ontvangst van de aanvraag van overgang.

In afwijking van het tweede lid, 2°, kan de afgevendende uitbetalingsinstelling die de aanvraag om overgang ontvangt binnen de drie maanden die volgen op de betekening van de eerste of van de definitieve beslissing tot uitschakeling of verwerping van de uitgaven, zich alsnog verzetten tegen de overgang van de werkloze die tegenover haar een totale schuld van ten minste 1.000 F heeft, indien zij binnen de negen kalenderdagen volgend op de ontvangst van de aanvraag bij de werkloze de betaling van de schuld vordert. ».

Art. 2. Artikel 80, eerste lid van hetzelfde besluit wordt vervangen door de volgende bepaling :

« Binnen een termijn van vijf dagen ingaande de dag volgend op deze waarop het formulier C8 werd ontvangen, maakt het werkloosheidsbureau dit formulier over aan de afgevendende uitbetalingsinstelling. Deze instelling vermeldt of de werkloze tegenover haar al dan niet schuldenaar in de zin van artikel 77 is. ».

F. 98 — 1917

[C - 97/12655]

16 JUILLET 1998. — Arrêté ministériel modifiant les articles 77 et 80 de l'arrêté ministériel du 26 novembre 1991 portant les modalités d'application de la réglementation du chômage (1)

La Ministre de l'Emploi et du Travail,

Vu l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs, notamment l'article 7, modifié par les lois des 14 juillet 1951, 14 février 1961, 16 avril 1963, 11 janvier 1967, 10 octobre 1967, les arrêtés royaux n° 13 du 11 octobre 1978 et n° 28 du 24 mars 1982, les lois des 22 janvier 1985, 30 décembre 1988, 26 juin 1992 et 30 mars 1994, l'arrêté royal du 14 novembre 1996 et les lois des 13 mars 1997 et 13 février 1998;

Vu l'arrêté royal du 25 novembre 1991 portant réglementation du chômage, notamment l'article 132;

Vu l'arrêté ministériel du 26 novembre 1991 portant les modalités d'application de la réglementation du chômage, notamment les articles 77 et 80;

Vu l'avis du Comité de gestion de l'Office national de l'Emploi;

Vu l'avis de l'Inspecteur des Finances, donné le 9 juillet 1998;

Vu les lois sur le Conseil d'Etat, coordonnées le 12 janvier 1973, notamment l'article 3, § 1er, modifié par la loi du 4 juillet 1989;

Vu l'urgence motivée par le fait que les dispositions actuelles relatives au transfert du chômeur vers un autre organisme de paiement des allocations de chômage crée, pour les chômeurs comme pour les organismes de paiement une insécurité juridique à laquelle il importe de remédier sans retard,

Arrête :

Article 1er. L'article 77 de l'arrêté ministériel du 26 novembre 1991 portant les modalités d'application de la réglementation du chômage est remplacé par les dispositions suivantes:

« Art. 77. Le chômeur peut changer d'organisme de paiement à la condition qu'il soit, envers l'organisme de paiement cédant, libre de toute dette découlant de l'application des dispositions de la réglementation du chômage, eu égard aux dépenses rejetées ou éliminées par le bureau du chômage.

Par dérogation à l'alinéa précédent, le transfert d'un chômeur ayant une dette envers l'organisme de paiement cédant est autorisé si une des conditions suivantes est remplie:

1° la dette totale du chômeur envers l'organisme de paiement cédant n'atteint pas 1.000 F;

2° l'organisme de paiement cédant n'a pas réclamé au chômeur l'acquiescement de la dette, avant la réception de la demande de transfert.

Par dérogation à l'alinéa 2, 2°, l'organisme de paiement cédant qui reçoit la demande de transfert dans les trois mois qui suivent la notification de la première décision ou de la décision définitive d'élimination ou de rejet des dépenses, peut encore s'opposer au transfert du chômeur qui a envers lui une dette totale d'au moins 1.000 F, s'il réclame au chômeur l'acquiescement de sa dette dans les neuf jours calendrier qui suivent la réception de la demande. ».

Art. 2. L'article 80, alinéa 1er du même arrêté est remplacé par la disposition suivante:

« Dans un délai de cinq jours prenant cours le lendemain de la réception du formulaire C8, le bureau du chômage transmet ce formulaire à l'organisme de paiement cédant. Cet organisme indique si le chômeur est ou non débiteur envers lui au sens de l'article 77. ».

Art. 3. Dit besluit treedt in werking op 1 augustus 1998.
Brussel, 16 juli 1998.

Mevr. SMET

Nota

(1) Verwijzingen naar het *Belgisch Staatsblad* :
Besluitwet van 28 december 1944, *Belgisch Staatsblad* van 30 december 1944;
Wet van 14 juli 1951, *Belgisch Staatsblad* van 16 december 1951;
Wet van 14 februari 1961, *Belgisch Staatsblad* van 15 februari 1961;
Wet van 16 april 1963, *Belgisch Staatsblad* van 23 april 1963;
Wet van 11 januari 1967, *Belgisch Staatsblad* van 14 januari 1967;
Wet van 10 oktober 1967, *Belgisch Staatsblad* van 31 oktober 1967;
Koninklijk besluit nr. 13 van 11 oktober 1978, *Belgisch Staatsblad* van 31 oktober 1978;
Koninklijk besluit nr. 28 van 24 maart 1982, *Belgisch Staatsblad* van 26 maart 1982;
Wet van 22 januari 1985, *Belgisch Staatsblad* van 24 januari 1985;
Wet van 30 december 1988, *Belgisch Staatsblad* van 5 januari 1989;
Wet van 26 juni 1992, *Belgisch Staatsblad* van 30 juni 1992;
Wet van 30 maart 1994, *Belgisch Staatsblad* van 31 maart 1994;
Koninklijk besluit van 14 november 1996, *Belgisch Staatsblad* van 31 december 1996;
Wet van 13 maart 1997, *Belgisch Staatsblad* van 10 juni 1997;
Wet van 13 februari 1998, *Belgisch Staatsblad* van 19 februari 1998;
Koninklijk besluit van 25 november 1991, *Belgisch Staatsblad* van 31 december 1991;
Ministerieel besluit van 26 november 1991, *Belgisch Staatsblad* van 25 januari 1992;

Art. 3. Le présent arrêté entre en vigueur le 1er août 1998.
Bruxelles, le 16 juillet 1998.

Mme M. SMET

Note

(1) Références au *Moniteur belge* :
Arrêté-loi du 28 décembre 1944, *Moniteur belge* du 30 décembre 1944;
Loi du 14 juillet 1951, *Moniteur belge* du 16 décembre 1951;
Loi du 14 février 1961, *Moniteur belge* du 15 février 1961;
Loi du 16 avril 1963, *Moniteur belge* du 23 avril 1963;
Loi du 11 janvier 1967, *Moniteur belge* du 14 janvier 1967;
Loi du 10 octobre 1967, *Moniteur belge* du 31 octobre 1967;
Arrêté royal n° 13 du 11 octobre 1978, *Moniteur belge* du 31 octobre 1978;
Arrêté royal n° 28 du 24 mars 1982, *Moniteur belge* du 26 mars 1982;
Loi du 22 janvier 1985, *Moniteur belge* du 24 janvier 1985;
Loi du 30 décembre 1988, *Moniteur belge* du 5 janvier 1989;
Loi du 26 juin 1992, *Moniteur belge* du 30 juin 1992;
Loi du 30 mars 1994, *Moniteur belge* du 31 mars 1994;
Arrêté royal du 14 novembre 1996, *Moniteur belge* du 31 décembre 1996;
Loi du 13 mars 1997, *Moniteur belge* du 10 juin 1997;
Loi du 13 février 1998, *Moniteur belge* du 19 février 1998;
Arrêté royal du 25 novembre 1991, *Moniteur belge* du 31 décembre 1991;
Arrêté ministériel du 26 novembre 1991, *Moniteur belge* du 25 janvier 1992;

GEMEENSCHAPS- EN GEWESTREGERINGEN
GOVERNEMENTS DE COMMUNAUTE ET DE REGION
GEMEINSCHAFTS- UND REGIONALREGIERUNGEN

VLAAMSE GEMEENSCHAP — COMMUNAUTE FLAMANDE

MINISTERIE VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

N. 98 — 1918

[C - 98/35837]

23 JUNI 1998

Decreet houdende bijkomende bijstand aan personen die in een bestaansonzekere toestand verkeren ten gevolge van oorlogsomstandigheden, repressie en epuratie (1)

Het Vlaams Parlement heeft aangenomen en Wij, Regering, bekrachtigen hetgeen volgt :

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Art. 2. Voor dit decreet wordt verstaan onder :

1° oorlog : de Tweede Wereldoorlog (1939-1945);

2° oorlogsslachtoffers : zij die het slachtoffer zijn van oorlogsomstandigheden en aan wie geen voldoende vergoeding als gevolg van een federale regeling kan worden toegekend, alsmede diegenen die rechten kunnen laten gelden maar waaraan wegens de sluiting van de aanvraagtermijnen om van voormelde regelingen te genieten, tot op heden geen gevolg gegeven werd;

3° getroffen van de repressie : diegenen die in België strafrechtelijk veroordeeld werden wegens incivieke handelingen gepleegd in de periode van 1 september 1939 tot 8 mei 1945 en die hetzij het voordeel van eerherstel genieten, hetzij bij genademaatregel een volledige kwijtschelding van hun straffen bekwamen, hetzij na een procedure van herziening van de veroordeling vrijgesproken werden, alsook diegenen die in België het voorwerp waren van andere gerechtelijke of bestuurlijke maatregelen wegens incivieke handelingen gepleegd in de periode van 1 september 1939 tot 8 mei 1945.

Art. 3. De bestaansonzekere toestand, waarin, als gevolg van omstandigheden tijdens en onmiddellijk na de Tweede Wereldoorlog, diegenen, zoals in artikel 2 omschreven, zich bevinden, is voorwaarde voor het recht op geldelijke bijstand vanwege de Vlaamse Gemeenschap.

Dit recht ontstaat slechts voorzover er een bijzonder nadeel is dat, wat de oorlogsslachtoffers betreft, aantoonbaar verband houdt met de oorlog en wat de getroffen van de repressie betreft, het aantoonbaar gevolg is van de te hunnen opzichte getroffen repressiemaatregelen. Dit recht ontstaat ook voor de weduwe of de weduwnaar van een persoon, die door dit bijzonder nadeel werd getroffen.

Art. 4. De aanvragers, die een beroep willen doen op het recht, zoals het in artikel 3 is bepaald, moeten daartoe een individuele aanvraag indienen en de Belgische nationaliteit bezitten. Zij moeten in het Nederlandse taalgebied wonen.